

§ 13

Anmälan av rapport om ensamkommande flyktingbarn

Beslut

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd beslutar att lägga rapporten om ensamkommande flyktingbarn till handlingarna.

Ärendet

Revisionskontoret har genomfört en granskning av om ansvariga nämnder har en ändamålsenlig styrning och uppföljning av boendeinsatser för ensamkommande barn samt ekonomiska konsekvenser för staden. Granskningen visar att ansvariga nämnder inte har en helt tillräcklig styrning och uppföljning av boendeinsatser för ensamkommande barn. Nämnderna bedöms inte heller ha en helt tillräcklig uppföljning av de ekonomiska konsekvenserna. De granskade stadsdelsnämnderna har inte utfört någon systematisk och aktiv avtalsuppföljning samt seriositetskontroll av utförarna. Nämnderna har tecknat avtal med så kallade konsultföretag som i sin tur tillgodoser jourhem eller annat boende för barnen. Stadsdelsnämnderna gör inte regelbundna besök hos barnen. Stadsdelsnämnderna vet därmed inte vad själva hemmet eller boendet får i ersättning eller vilken kvalitet det håller. Detta är allvarligt. Överförmyndarnämnden bör förbättra sin tillsyn av gode män.

Spånga-Tenstas stadsdelsförvaltning hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande från den 18 januari 2017.

Dnr 1.6-794/2016

Beslutsgång

Nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Särskilt uttalande

Sus Andersson m.fl. (MP) och Anna Jonazon m.fl.(S) och Rashid Mohammed (V) lade fram ett särskilt uttalande enligt följande:

”Särskilt uttalande

För att det ska fungera bra för ensamkommande flyktingbarn är det av största vikt att det finns bra och engagerade gode män. Rapporten visar att det finns mycket att göra för att förbättra.

I rapporten konstateras: ”Överförmyndarnämnden genomför utöver kreditupplysning och kontroll mot Polisens belastningsregister ingen individuell lämplighetsprövning av gode män för ensamkommande barn. Överförmyndarnämnden genomför inte heller någon systematisk tillsyn av gode män för ensamkommande barn.”

Vi anser att det är självklart att en individuell lämplighetsprövning av gode män görs och att systematisk tillsyn utförs. Att vara god man för ett ensamt barn är ett stort ansvar som också kan ta mycket tid i anspråk för kontakter med myndigheter, skola etc, varför man också bör ha realistiska regler för hur många gode mansuppdrag för ensamkommande barn en person kan ha.

I de fall godemansskapet för ett ensamkommande barn inte fungerar tillfredsställande ökar risken för att barnet far illa. Det kan även försvåra socialförvaltningens arbete för barnets bästa”.

Särskilt uttalande

Bengt Porseby (L) lade fram ett särskilt uttalande enligt följande:

”Särskilt uttalande

Revisorerna har granskat en mycket angelägen fråga, nämligen hur staden har tagit emot de många ensamkommande flyktingbarn som anlänt de senaste åren. Situationen under 2015 är exceptionell och stadens anställda gjorde stora ansträngningar för att säkerställa ett bra mottagande. Samtidigt tyder revisorernas granskning på att de brister som har förekommit har kvarstått även efter inledningsskedet, vilket naturligtvis är djupt oroväckande.

Det finns ensamkommande barn och unga som inte befinner sig i bra miljöer. SVT har rapporterat om att ensamkommande riskerar att dras in i narkotikamissbruk, liksom att ensamkommande (dock ej av staden) har placerats i familjer med misstänkta IS-sympatier. Det visar på riskerna med en bristfällig granskning av lämpligheten hos jour- och familjehem.

Stadens anställda har som ovan nämnts gjort sitt allra bästa utifrån de förutsättningar de har haft att arbeta med. Men dessa förutsättningar kunde ha varit bättre. Även om det pågår ett arbete för att förbättra situationen inom socialtjänsten kunde, och kan, staden göra mera för att minska personalomsättningen, inte minst när det kommer till socialsekreterarnas löner.

Staden kunde också ha agerat gentemot regeringen, liksom i dialog med andra kommuner, för att få en mer ändamålsenlig ansvarsfördelning av de många barn som placerats utanför den egna kommunen, vilket sannolikt hade underlättat kvalitetsgranskningen av hem.

Nu måste samverkan mellan polis, socialtjänst i de olika kommunerna och personal på fältet stärkas. I det stora arbete som pågår med att följa upp placeringar måste stadsdelsnämnderna få kännedom om vilka ungdomar det är som befinner sig i riskfyllda miljöer, för att kunna prioritera såväl individuppföljning som kvalitetsgranskning av hem mot de boenden som misslyckats med att hålla sina barn och ungdomar borta från sådana miljöer. Vi vill inskräpa att hem där barn placerats hos sina släktingar måste utredas, utifrån samma krav på en god uppväxtmiljö som i alla andra hem”.